

Kloboucké Zvony

Zprávy ze života sboru Českobratrské církve evangelické
v Kloboukách u Brna

ročník XXII. červen, červenec, srpen 2020 AD

Kristus shromažďuje svůj lid

7. června – neděle svaté Trojice

9.30 Klobouky, 11.00 Velké Hostěrádky

14. června – 1. neděle po sv. Trojici

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

21. června – 2. neděle po sv. Trojici

9.30 Klobouky – bohoslužba se křtem a oslavou konce školního roku

28. června – 3. neděle po sv. Trojici

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

5. července – 4. neděle po sv. Trojici

9.30 Klobouky, 11.00 Velké Hostěrádky

12. července – 5. neděle po sv. Trojici

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

19. července – 6. neděle po sv. Trojici

9.30 Klobouky

26. července – 7. neděle po sv. Trojici

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

2. srpna – 8. neděle po sv. Trojici

9.30 Klobouky, 11.00 Velké Hostěrádky

9. srpna – 9. neděle po sv. Trojici

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

16. srpna – 10. neděle po sv. Trojici

9.30 Klobouky

23. srpna – 11. neděle po sv. Trojici

8.00 Brumovice, 9.30 Klobouky

30. srpna – 12. neděle po sv. Trojici

9.30 Klobouky

6. září – 13. neděle po sv. Trojici

9.30 Klobouky – rodinná bohoslužba se slavením sv. Večeře Páně
začátek školního roku

JUBILEA – JUBILEA – JUBILEA

Boží požehnání a vše dobré do dalších let přejeme
sestrám a bratřím našeho sboru
při příležitosti jejich narozenin.

červen

Miroslava Bedřichová – 70 let

Pavel Putna – 65 let

Jaroslava Dunajová – 79 let

Jaroslav Babáček – 95 let

Zdeněk Peřina – 70 let

Alena Bulová – 60 let

Josef Příbyl – 94 let

Karel Hájek – 76 let

červenec

Josef Kolouch – 82 let

Vlasta Ducháčková – 78 let

Zdeněk Huták – 83 let

Josef Adámek – 79 let

Miluše Ambrosová – 65 let

Jaroslav Šedivý – 86 let

Dana Bobková – 70 let

Jiří Ambros – 60 let

Míla Grabovská – 75 let

Josef Šedivý st. – 80 let

Zdeňka Sedláčková – 89 let

Miloslav Hájek – 65 let

Vlasta Bedřichová – 70 let

Libuše Putnová – 92 let

Zdeněk Huták – 60 let

Zdeněk Rožnovský – 75 let

Rut Langerová – 89 let

Naďa Jeřelová – 65 let

Božena Pavlíková – 93 let

Ludvík Adámek – 83 let

srpen

Marta Loziášová – 82 let

Karel Šebesta – 75 let

Zdeněk Janošek – 60 let

Upřímně blahopřejeme!

Narozeniny zveřejňujeme podle klíče: 60, 65, 70, 75, 76, 77...

Respektujeme, pokud nám nahlásíte, že si zveřejnění nepřejete. Pro ochranu osobních údajů neuvádíme den narozenin ani místo bydliště.

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Kloboukách u Brna,
Brněnská 30, 691 72, e-mail: cceklobouky@seznam.cz;
<http://klobouky.evangelnet.cz>; tel.: 608 579 839; IČ sboru: 48452327

Biblické slovo – na červen, červenec a srpen

Hesla Jednoty bratrské:

Na červen:

Ty sám znáš srdce všech lidí.

1. Královská 8,39

*Než vznikl nápad tvůj a než se plánem stal
a v skutek proměnil, to Bůh už v tobě znal.*

Na červenec:

Hospodinův anděl se Eliáše dotkl a řekl:

„Vstaň a jez, máš před sebou dlouhou cestu!“

1. Královská 19,7

*Ta z cest, jež nevede jen někam do bezčasí,
je cestou naděje a poutí věčné spásy.*

Na srpen:

Díky ti vzdávám za to, jak zázračně jsi mne stvořil.

Plna divů jsou tvá díla a má duše to dobře ví.

Žalm 139,14

Je Božím dílem vše, co na světě tu je;

On neviditelně a zevnitř pracuje. Autorem veršů je Miroslav Matouš.

Milí přátelé,

s radostí jsme uvítali otevření kostelů a možnost se opět scházet k bohoslužbám.

S pocitem, že je to nejhorší snad za námi, zůstáváme stále obezřetní a dodržujeme všechna předepsaná pravidla. Nosíme roušky, dezinfikujeme si ruce, snažíme se udržovat dvoumetrové rozestupy.

A přece jsme rádi za možnost společně se ztišit před Bohem, děkovat mu, zpívat.

Před námi je Noc kostelů, konec školního roku, otevření nového domova Betlém, blíží se sborová dovolená na Blažkově, na kterou se už s přípravným týmem moc těšíme!

Následujícími měsíci nás opět doprovází Boží slovo.

V červnu si připomínáme modlitbu krále Šalamouna, který při zasvěcení Jeruzalémského chrámu Bohu vyznává:

„Ty znáš srdce všech lidí.“ Když tato slova moudrý Šalamoun pronášel, netušil, do jaké situace budou jednou zaznívat nám. Modlil se, aby Bůh vyslyšel modlitbu a každou prosbu lidí, kteří poznají trápení a ránu svého srdce. Měl při tom na mysli pohromy, nemoci, hladomory nebo války, které lidi mohou potkat. Bůh zná srdce všech lidí, těch izolovaných, těch, kteří pomáhají, těch, kteří se bojí, těch, kteří zneužívají moc pro svůj prospěch a smilovává se nad těmi, kteří trpí. Jak aktuálně bude znít jeho modlitba o tři tisíce let později, to Šalamoun tušit nemohl. Dnes by nám kladl na srdce, ať v časech krize neztrácíme ze zřetele druhé lidi. Bůh nás propojuje a každému člověku dává důstojnost. Potřebujeme se navzájem, abychom vůbec byli lidmi. Kéž nás Šalamounova modlitba obrací k Bohu a učí nás vnímavosti, ať vkládáme své životy do jeho rukou a necháváme se jím vést k sobě i ke druhým lidem.

Červencem nás provádí heslo: *Hospodinův anděl se Eliáše dotkl a řekl:*

„Vstaň a jez, máš před sebou dlouhou cestu!“

Eliáš byl na útěku, bál se o svůj život. Opustil Judeu a utekl na poušť. Poušť je místem samoty. V představě Starého zákona byla poušť jedním z nejnebezpečnějších míst světa, není to místo k životu. Zde, zcela sám a na prahu zhroucení, se Eliáš vzdává. Padá na zem a modlí se k Bohu. Prosí ho, aby si vzal jeho život. Bůh s ním však má jiné plány. Anděl Eliáše probudí a vybědne ho: „Vstaň a jez!“ Uprostřed pustiny dostává Eliáš to, co potřebuje k životu. Najde vedle sebe džbán s vodou a pečený chléb. Nají se a zase usne. Přemáhají ho vyčerpání, úzkost ze situace, ve které se nachází. Tíží ho svědomí a pocit, že není lepší než generace otců před ním. Všechny tyto myšlenky a pocity ho vyčerpávají, a tak Eliáš spí. Anděl k němu však přijde podruhé. Znovu Eliáše probudí: „Vstaň a jez, neboť máš před sebou dlouhou cestu.“ V Bibli je poušť nebezpečné místo. Ale je to také místo ticha, prázdnoty a samoty, které vedou člověka k Bohu.

Člověk může najít život, novou sílu a naději právě zde, v samotě na místě, kde zdánlivě není život. Tak i Eliáš. Sice svůj život vzdal, ale Bůh s ním ještě zdaleka neskončil. Pobyt na poušti v Boží přítomnosti Eliášovi otevírá cestu k dalšímu poslání.

Eliáš však potřeboval čas – čas k spánku a potravu pro tělo. Bůh mu to vše dává. Eliáš spí dosyta, anděl ho budí jen, aby se najedl a napil. Tento klid v pustině umožní Eliášovi „znovu se narodit“, postavit se znovu na nohy. Načerpá zde takovou sílu, že je nakonec schopný jít čtyřicet dní a nocí až na horu Choréb. Dny bez činnosti, v naprostém klidu byly nutné. Eliáš se musel zastavit, aby mohl jít dál. Tento příběh nám ukazuje různé životní fáze. Minulé měsíce byly ovlivněny izolací, a tak jsme prožívali, i když každý trochu jinak, samotu a osamění. Byl to takový čas pouště. Samoty s Bohem a často špatnými zprávami.

Byl to také (a stále ještě je) čas, kdy nemáme být na útěku před tím, co se děje a co cítíme, ale máme se v tom všem nechat obdarovat Bohem. O Eliáše Bůh pečuje jako maminka o malé dítě. Dbá o jeho potřeby. I naše potřeby jsou důležité. Čas, kdy se zredukuje naše činnost, může sloužit k spánku i novému probuzení. A pak je také čas znovu povstat a vyjít. Poušť není místo, kde vše končí. U Eliáše to je místo, kde naopak to důležité začíná. Tam, kde chceme život vzdát, tam před námi Bůh otevírá novou perspektivu.

„Díky ti vzdávám za to, jak zázračně jsi mne stvořil. Plna divů jsou tvá díla a má duše to dobře ví.“ To je vděčná modlitba žalmisty, která nás bude provázet měsícem srpnem.

Bůh nás zázračně stvořil. Vnímáme to? Uvědomili jsme si to v čase samoty? Když jsme unaveni a přetížení, zvládáme jen to nejnnutnější a nejsme schopni údivu. Eliáš zažil, jaké to je pozbýt sil. Ale Bůh ho neopustil a umožnil mu se zastavit a síly nabrat. Dovolme si zastavit se, i když nás k tomu nikdo nenutí. Nečekejme na čas, až nebudeme moci dál. Nechme Boha, aby i naše nitro vždy znovu obnovoval. A pak mu budeme schopni vzdávat upřímné díky. Naplní nás radost z Božího stvoření, do kterého patříme i my.

Požehnaný čas vám všem přeje Martina Zuštinová

Modlitby

Foto: Vojta Zikmund

Věříme v sílu modlitby. Modlitbou se obracíme k Bohu s důvěrou, že ji slyší. Každý den se při ní můžeme na dálku spojit ve 20 hodin a přidat za ní tichou či nahlas vyslovenou vlastní modlitbu zakončenou Modlitbou Páně.

Pane, dnešní den toho přinesl tolik, malých i velkých radostí, dětského smíchu, ale také starostí, pláče a smutku.

Chceme Ti poděkovat za naše blízké a také za lidi, které jsme dnes potkali.

Děkujeme za dobré jídlo a společnost druhých kolem.

Děkujeme za teplé počasí, rozkvetlou a voňavou přírodu.

Děkujeme, že jsme si vedle práce a povinností užili i chvíle odpočinku.

Děkujeme, za klidný spánek a načerpání nových sil.

Děkujeme, že nemusíme být sami,

když nás přepadne strach z budoucnosti.

Děkujeme, že můžeme doufat, že jsi s námi.

Děkujeme, že k Tobě můžeme volat, když nám není dobře a propadáme beznaději.

Děkujeme, že Ti můžeme předložit celý náš den se vším dobrým i zlým.

Modlitbu připravil bratr z Východních Čech

Parafráze Žalmu 139:

Hospodine, zkoumáš nás a znáš nás, sleduješ naše stezky a všechny naše cesty jsou Ti známy. Svíráš nás zezadu i zpředu a svou dlaň jsi na nás položil. Nad naše chápání jsou tyto divy, nestačíme na to.

Tvé oči nás viděly v zárodku, všechno bylo zapsáno v tvé knize:

Dny tak, jak se vytvářely, dřív, než jediný z nich nastal.

Bože, zkoumej nás, Ty znáš naše srdce, zkoušej náš, Ty znáš náš neklid.

Hleď, zda jsme nesešli na cestu trápení, a po cestě věčnosti nás veď.

Tvoje ruka nás tam doprovodí, Tvá pravice se nás chopí.

Sotva procitneme, jsme s Tebou. Prosím, buď s námi se všemi a opatruj nás!

Modlitbu připravil Jiří Hůlka, 64 let, fyzik z Náchoda

Pozvánky

21. června	Slavnost závěru školního roku a oslava křtu, posezení u táboráku na zahradě
18.–25. července	Sborová dovolená na Blažkově
25. 7. – 1. 8.	Sborová dovolená na Duze – Tři Studně
6. září	Zahájení školního roku s posezením na zahradě

Zpráva o provedené opravě varhan

Od února do března probíhala v kostele dlouho plánovaná oprava varhan. Opravu provedla firma Varhanářský atelier Tomáše Jeřábka, které za její pečlivou práci děkujeme. Ze zprávy o provedené opravě vyjímáme:

Mechanické jednomanuálové varhany s pedálem, pneumatickou registrací a ventilovými vzdušnicemi bratří Braunerů postavil roku 1891 olomoucký varhanář Josef Mader. Varhany mají typickou neobyzantskou varhanní skříň, v současnosti vybavenou zinkovým prospektem, který může a nemusí být původní. Vzhledem k obecné zkušenosti s nástroji tohoto stáří je však téměř jasné, že prospekt není originální a v době některé z válek nahradil původní prospekt cínoolověný. Hrací stůl varhan je jednoduché konstrukce a je uzavírán klopou. Je umístěn vpředu na kůru, na vyvýšeném pódiu. Pedálnice rovná paralelní, klávesy manuálu potaženy smíšeně, originál hovězí kost. Zapínání rejstříků manubrii – pneumatické. Vzdušnice nástroje jsou plně mechanické se skleněnými ventily. Měch je zásobníkový, křídlového typu s klínovým foukačem. Píšťalový fond je převážně vyrobený z cínoolověného plechu a méně pak ze dřeva či zinku. Vzduch do varhan dodává trojfázový odstředivý ventilátor AKB – Antonín Kreslík Brno, dovybavený motorem s kuličkovými ložisky. Varhany byly v letech 2005–2006 částečně rekonstruovány firmou Stavinoha.

Popis opravy:

Celý píšťalový fond byl vyňat z varhanní skříň a byly otevřeny kancely vzdušnic. I když při poslední opravě proběhla výměna ovládacích trček ventilů kvalitně, nalisované nýty, které mají držet dráty pevně ukotvené v kožených talířcích, z některých nýtů vypadly a způsobovaly visení a nefunkčnost daných tónů v rejstřících. Bylo proto nutné lokálně opravit poškozené spoje nýtků a dráty v nich pevně zalepit. Proběhla také kontrola všech ostatních ventilů na pevnost spojů drátěných táhel.

Poté byl nástroj kompletně vyčištěn suchou cestou, dřevěné píšťaly byly vyčištěny tlakovým vzduchem, kovové umyty v mycím zařízení pro dokonalou čistotu. Vzdušnice varhan byla znovu uzavřena a osazena píšťalovým fondem. Bylo odpojeno staré vedení varhanního větru od původního ventilátoru a byla provedena likvidace původní elektroinstalace.

Byl restaurován a seřízen roletový regulační aparát měchu a instalován nový varhanní ventilátor Könyvés es Fia o výkonu 14 m³/min. při tlaku 120 mm V.S. namísto původního nefunkčního. Byla pro něj zhotovena nová tlumicí skříň s kompenzačním tlumičem vibrací. Rovněž byla instalována zcela nová ovládací a ochranná elektroinstalace.

Poté byl nástroj kompletně odzkoušen, proběhla regulace vzdušnice, intonační korekce a generální ladění v rovnoměrné teplotě. Původní cena opravy byla vyčíslena na 300 000 Kč.

Reálná cena za dodávku výše uvedených prací byla nakonec 302 500 Kč. Děkujeme Nadaci ČEZ, která nám pomohla grantem ve výši 248 000 Kč.

Z darů jsme mohli do opravy varhan investovat 52 000 Kč a za ty děkujeme všem, kteří na opravu varhan přispěli.

Noc kostelů 12. června 17.00–22.00

Noc kostelů pro zvědavce.

Držte si klobouky a objevte kostely, kaple a modlitebny kloboucka! ☺
Milí přátelé, srdečně vás zveme na Noc kostelů, při níž nastává jedinečná příležitost podívat se na 19 míst Kloboucka, kde jste třeba ještě nebyli. Místo jednoho kostela se jich otevře hned 19 a to:

Evangelický a katolický kostel v Kloboukách, kaple sv. Barbory v Kloboukách, dále se na vás těší v Borkovanech (nejstarší evangelická zvonice na Moravě, katolický kostel), v Šitbořicích, v Nikolčicích (ev. i katol. kostel), v Divákách, v Boleradicích, v Morkůvkách, v Brumovicích, na Krumvíři (kaple sv. Cyrila a Metoděje a kostel sv. Bartoloměje), v Bohumilicích (modlitebna Církve bratrské a kaple sv. Alžběty) a ve Velkých Hostěrádkách (kaple sv. Šebestiána, Rocha a Rozálie a evangelická kaple).

Navštivte kolik míst chcete! Na každém místě dostanete poutní pas a do něj můžete sbírat razítka. Pro náš sbor je vytvořila Anna Ježová a moc jí za její návrhy děkujeme!

V Kloboukách si kromě prohlídky kostela budete moci opéct buřtu, abyste na pouť měli dost sil, můžete si prohlédnout zahradu s meditačními zastaveními, klubovnu za farou. V Morkůvkách se dozvíte něco o diakonii, v Brumovicích o našem sboru, ve Velkých Hostěrádkách dostanete razítko za splnění úkolu ☺.

Těšíme se na vás!

Pozdrav z Betléma

Jak nyní žijeme ve středisku BETLÉM?

V současné době se ve většině našich služeb začíná vracet život k standardnímu provozu, byť za dodržování určitých hygienických opatření. Zlomové bylo především pondělí 25. května, kdy se opět po více jak dvou měsících vrátili děti do domova Narnie, fungovat začala také obě pracoviště sociálně terapeutického centra v Brumovicích i Hustopečích. Rovněž jsou za jistých podmínek možné návštěvy v pobytových službách, tedy v domově Betlém a v obou chráněných bydleních v Brumovicích. Nadále ale dle nařízení ředitele střediska platí zákaz poskytování odlehčovacích služeb v domově Betlém. Další klienti odlehčovacích služeb budou přijímáni nejdříve od července, a to již do nového Betléma. Obyvatelé i pracovníci domova Betlém nyní žijí přípravami na stěhování do nových prostor, které by se mělo uskutečnit na přelomu června a července. Nyní se domov postupně vybavuje nábytkem a dalším potřebným zařízením.

Oficiální otevření nového domova Betlém se bude konat v pátek 19. června od 10 hodin za přítomnosti pozvaných hostů, významných dárců a představitelů Diakonie ČCE, ale bez účasti širší veřejnosti. Všichni zájemci si budou moci prohlédnout prostory nového Betléma v neděli 21. června od 14 do 17 hodin, kdy se bude konat den otevřených dveří formou komentovaných prohlídek v menších skupinkách.

Pro účastníky bohoslužeb v neděli 21. 6. nabízíme možnost komentované prohlídky po skončení bohoslužeb.

Jana Lexová

Faráři evangelického sboru

Další z našich historických seriálů zpracovala Dana Bobková.

Po vydání Tolerančního patentu roku 1781 vznikl, stejně jako na mnoha dalších místech Čech a Moravy, i v Kloboukách silný evangelický sbor. Jeho prvořadým úkolem bylo najít duchovního, který by sbor vedl a řídil. Nebylo to jednoduché, protože v našich zemích po tolika letech náboženské nesvobody čeští kazatelé nebyli, a tak bylo nutné obrátit se do sousedních Uher (dnes Slovensko a Maďarsko). Proto první čtyři kazatelé v Kloboukách pocházeli z Uher. Od vzniku evangelického sboru v Kloboukách se zde vystřídalo celkem třináct farářů, poslední z nich je současná farářka Martina Zuštinová. V klobouckých *Zvonech* budete mít možnost seznámit se s nimi, s jejich životem, působením a přínosem pro kloboucký sbor.

Pavel Šlachta

byl prvním kazatelem klobouckého sboru a je uváděn jako v pořadí třetí kazatel, který přišel na Moravu po vydání Tolerančního patentu. Narodil se v Lučenci v Uhrách v komitátu novohradištském, buď roku 1743, nebo počátkem roku 1744. On sám udává totiž ve zprávě superintendentovi Blažkovi 7. ledna 1786, že „jest mu 42 let“. Studoval v Lučenci, Debrecíně a Šaryšském Potoku. Bohosloveckou zkoušku složil a byl ordinován 6. července 1767. Již předtím byl nějakou dobu v duchovenském úřadě v Banoku v župě zemplínské. V historii reformovaného sboru v Bánovcích nad Ondavou je uváděn jako farář v letech 1766–1770, když sem přišel ze Šarišského Potoka. V letech 1770–1775 působil jako farář v Lúčkách. V letech 1775–1782 se opět vrátil do sboru v Bánovcích nad Ondavou, zde působil do roku 1782, kdy si podal žádost o kazatelské místo na Moravě.

V témže roku byl z nově vzniklého klobouckého sboru vypraven do Uher posel Matěj Jedlička, aby získal pro sbor pastora. Nejlépe si rozuměl s Pavlem Šlachtou, který také přijal vokaci klobouckých a odjel 24. září 1782 i s učitelem Vásárhelyim do Klobouk (informace z publikace *Maďarská reformovaná misie do Čech a Moravy po vydání Tolerančního patentu*).

O tom, kdy Šlachta do Klobouk skutečně přišel, se zprávy farního úřadu rozcházejí. V záznamech faráře Šimona je uvedeno, že Šlachta přišel do Klobouk v říjnu 1782. Avšak ve zprávě o stavu sboru, podané superintendentovi Blažkovi v lednu 1786, uvádí Šlachta následovně: „Ministrum habent ab Anno 1783, die 11. Octobris ab I.Gubernio confirmatum et installatum sumptibus Ecclesiae ex Hungaria advectum et introductum, solus defigitur.“ Podle této zprávy by se dalo soudit, že Šlachta přišel do Klobouk až v roce 1783. Avšak v místodržitelském archivu (R11) ve fasciklu „Die Anstellung der Pastoren und Schulmanner etc. betreffend“, listině moravského gubernia ze dne 15. října 1782 č. 11086, se Šlachta potvrzuje za pastora v Kloboukách.

Matriční údaje kloboucké matriky dokazují, že Šlachta byl farářem v Kloboukách již v říjnu 1782. Důkazem je jeho záznam o narození a křtu Martina Buly ze dne 17. října 1782.

Již slovanské jméno Šlachtovo svědčí o tom, že tento první duchovní klobouckého sboru uměl asi dobře česky. V tom ohledu měl kloboucký sbor nesmírnou výhodu oproti ostatním sborům, kde byli faráři Maďaři, kteří se museli s lidem pracně dorozumívat pomocí tlumočnicků, latiny a němčiny, dokud se nenaučili alespoň částečně česky. Podle údajů z *Jubilejní knihy českobratrské evangelické rodiny*, vydané roku 1931 ke 150. výročí Tolerančního patentu, byl Pavel Šlachta potomkem českých emigrantů na Slovensko.

Šlachta nezanechal o své činnosti záznamy, ačkoli by právě léta, kdy v Kloboukách působil, byla nejzajímavější. Částečný obraz o jeho osobnosti si můžeme udělat na základě jeho díla. Zdá se, že to byl muž nevšední. Jeho největší zásluhou pro kloboucký sbor je získání takzvané „bednárný“, jež později dala základ vzniku chrámu a fary.

Hmotné postavení Šlachtovo v Kloboukách nebylo právě skvělé, jeho plat 188 zlatých, 34 měřic obilí, 6 sáhů dřeva byl chudý. Ještě za svého úřadování v Kloboukách žádal Šlachta o vikáře. Stal se jím v letech 1782–1787 Štěpán Kulifay, pocházející z Uher. Brzy však odešel jako farář do Prusinovic, kde působil v letech 1789–1793 a v letech 1793–1796 působil jako učitel na Hrubé Lhotě.

Proč Šlachta odešel z Klobouk, není známo, Stalo se tak buď v lednu 1787, nebo koncem roku 1786. Byl povolán do Vsetína, kde působil pět let do roku 1893, dalších dvacet jedna roků, až do své smrti, působil v evangelickém sboru v Liptále. Roku 1786 se stal prvním moravským reformovaným seniorem, a když došlo po asi dvaceti letech k rozdělení Moravy na dva reformované senioráty, stal se Pavel Šlachta Východomoravským seniorem. Zemřel 9. října 1813 v Liptále. Jeho syn Gedeon Šlachta, narozený roku 1778 v Bánovcích nad Ondavou, působil v letech 1810–1831 jako farář ve Veselí, kde je také pochován.

Milé sestry a milí bratři, dva měsíce jsme se nemohli scházet, a tak jsme v minulém listu slíbili otisknout vaše dopisy a pozdravy. A tak se ještě s jedním dopisem ohlédněme za časem karantény, který je snad již z velké části za námi.

Autorkou je Rut Zvonařová.

Bože, to byly Velikonoce!!

Ráda bych se s vámi trochu vrátila v čase a podělila se o dojmy z letošních Velikonoc. Chtěla bych tímto způsobem vydat svědectví o tom, že Pán se i v této době mocně oslavuje. Především mu toužím vzdát své díky.

K době letošních Velikonoc mě napadá spousta myšlenek. Zpětně vidím, jak moc byla celá situace okolo celosvětové pandemie podobná příběhům, které si čteme v Božím slově. Proto se zde zamyslím nad tím, jak příběh Velikonoc zapadal do doby, kdy jsme je slavili a kdy nás nečekaně zastihla virová návštěva.

Musím říct, že když tato neviditelná, ač zákeřná nemoc začala v naší zemi řádit, měla jsem spousta otázek a nezodpovězených proč. V důvěře jsem však vložila své starosti na Pána Ježíše. Teď zpětně mi ta naše první panika a strach připomíná samotné učedníky. Vždyť i oni, když Ježíš mluvil o své blížící se smrti, nic nechápali a často propadali nevěře a strachu. Nemohli ještě tušit, že smrt Ježíše znamenala nový začátek.

Možná jsme tento čas měli uchopit jako zastavení se a upozornění, že všechno není tak samozřejmé, jak se nám zdá. Zjistili jsme, že jsme křehcí a naše sebejistota mizí, když v televizích slyšíme o slovech jako smrt nebo nouzový stav. Každá další zpráva v nás často budila hrůzu. Jsem však povzbuzena tím, že jsme se jako křesťané dokázali semknout a společně se modlit. Více jsme přemýšleli, volali si a podporovali se. Vždyť náš Pán má každou situaci ve svých rukou. Náš Bůh nás miluje, ale i napomíná a kárá, s láskou napravuje naše životy, když myslíme příliš na sebe.

Musíme věřit, že Bůh je dobrý, že on na nás nic zlého neposílá, to jen Satan chce, abychom propadali strachu. Ale Kristus je Dárcem pokoje. Vláda vyhlásila nouzový stav zrovna v době, když probíhal půst. A tak jsme zakusili, co je to opravdové odříkání a pozastavení se. Poznali jsme, že v životě nejde o pomíjivé laciné štěstí, ale že tu máme být pro druhé a máme být ochotni i něco obětovat.

A pak jsme měli možnost se vžít do situace, kdy Ježíš umíral na kříži. Tady mě napadá jedna důležitá věc. V tento moment máme na výběr, chceme být s Ježíšem v Božím království, nebo zůstaneme ve svém vzdoru? Tak jako ti dva zločinci, co byli přibiti spolu s Ježíšem. Bude pro nás smrt konečnou, budeme se dále vzpírat Božím zaslíbením, nebo budeme radostně očekávat velkolepou svatbu Beránka?

Po Ježíšově slavném vzkříšení jsme se mohli stejně jako učedníci rozhodnout, zda uvěříme, že Ježíš k nám přišel živý. Stejně tak, jak se zjevil učedníkům Ježíš za zavřenými dveřmi, chce i k nám přijít do karantény, za zavřené dveře, a ukázat nám, že jediná cesta k Bohu Otci je On sám. A na co se můžeme spolehnout, je, že on nese pokoj a odpuštění. Tak nemějme zavřené dveře našich srdcí a nechme ho jednat v našich životech.

Na závěr chci vzkázat, že i když jsme někteří z nás už starší, nebojme se smrti. Smrtí to nekončí, pokud jsme dali svůj život vzkříšenému Pánu. Vždyť když jsme uvěřili v Ježíše, jsme spaseni k věčnému životu, dokonce my sami jsme umřeli starému já a hle, je tu nové!

Ty nejkrásnější poklady na nás nečekají tady na zemi, ale teprve v Božím království, a tak nepropadejme strachu ze smrti.

Ohlédnutí za karanténou II

Pastýřský list synodního seniora z března 2020

Pokusme se současný čas omezení přijmout jako dar. Je důležité, abychom jedni druhým přáli dobré věci, aby naše slova prospívala trpělivosti a naději. Podporujme ty, na jejichž bedrech leží odpovědnost za fungování nutných služeb.

Sestry a bratři v Kristu, milí přátelé, prožíváme těžký čas. Zákeřný vir změnil během několika dnů způsob života celé planety.

Jednou se budeme ptát, zda tato situace nastala bez varování, nebo jsme varování neviděli, či vidět nechtěli. Avšak dnes, v čase nouzového stavu v naší zemi, je důležité, abychom jedni druhým přáli dobré věci, aby naše slova prospívala trpělivosti a naději. Ani nevyslovujeme to, co zbytečně šíří chaos a neúctu k ostatním lidem.

Respektujeme rozhodnutí vlády. Přejme panu premiérovi, ministrům, vládám všech zemí, aby jim Bůh dával sílu, zdraví, moudrost a pokoru. S úctou přijímejme úsilí všech, kdo pečují o staré, slabé, bezbranné. Podporujme ty, na jejichž bedrech leží odpovědnost za fungování nutných služeb. Vyjadřujme jim dostatečně svou důvěru i své poděkování.

Modleme se za nemocné, za nejvíce postižené země, Itálii, Německo, Řecko a další země v Evropě i ve světě, i za to, aby se strašná infekce nepřenese do táborů pro uprchlíky a na místa, v nichž nelze zajistit ani hygienu, ani spravedlivé podmínky pro život.

V příštích týdnech se nebudeme scházet k bohoslužbám. Budou nám velice chybět. Avšak čas bez bohoslužeb neznamena čas bez Boha.

Vždyť Kristus Ježíš zemřel a byl vzkříšen, je na pravici Boží a přimlouvá se za nás! Od něj nás neodloučí ani smrt, ani život, ani přítomnost, ani dočasné zrušení bohoslužeb, ani koronavirus.

Pokusme se současný čas omezení přijmout jako dar. Modleme se, čtème Bibli – nejlépe nahlas – sami i s nejbližšími. Objevujme znovu krásu Žalmů, třeba vyznání, že Bůh je naše útočiště i síla, ve všelikém soužení, pomoc vždycky hotová. Objevujme sílu textů písní v našich zpěvnících. Naplníme přítomnost nadějí i pokorou, vždyť život po současné krizi bude jiný, skromnější, ale proto nemusí být horší.

Každý z nás může aktivně informovat druhé například o bohoslužbách a dobrých pořadech v televizi, rádiu nebo o dobrých knihách. Pomocí jsou i denně aktualizované webové stránky naší církve e-cirkev.cz a ustredicce.cz.

Nouzový stav bude zřejmě platit i v době velikonočních svátků. Hledejme společně jako církev, i každý sbor podle svých podmínek, jak Velikonoce oslavit i při respektování všech omezení.

Jsme po mnoha desetiletích první generace, která se v naší zemi vyrovnává s pandemií tohoto druhu. Ale rozhodně nejsme první generace, která se vyrovnává se zlem. Na sklonku války, v dubnu roku 1945, přišel do sborů naší církve dopis synodní rady, v němž se mimo jiné píše: *Učiňme všechno pro své tělesné bezpečí a pro zachování svých životů, ale varujme se malověrného a zbabělého strachu... Nejde v těchto těžkých hodinách jen o zachování života a majetku, ale o Boží slávu a čest, o to, abychom mu nalezení byli věrní.*

Kéž i společenství s těmi, kdo už jsou doma u Krista, nás posiluje v čase tomto i příštím.

Pokoj Boží s námi všemi.

S úctou

Daniel Ženatý, synodní senior

synodní rada Českobratrské církve evangelické